

Sportnap (2013.05.18.)

Még mi Diósdiak is rengetegszer elmentünk autóval, busszal gyalog a régi gyárépület mellett, nem is sejtve micsoda kincset rejt.

Szombat délelőtt aztán ellepték az épületet egyesületünk jelenlegi és leendő tagjai (a klubot működtető család szintén három gyermeket nevel).

Én hetvenötig számoltam az érkezőket, ami szerintem első sportnapunk alkalmából szép részvételi arány, és a helység is elbírta ennyi érdeklődőt.

Néhányan nem tudták még itt sem letagadni családjukat, és érkezés után rögtön nekiláttak az ebédkészítésnek, és a nap folyamán már nem is nagyon tudtak elszabadulni a főzőüst mellől.

Köszönjük nekik, Icának, Zsuzsinak, Olgának és Vágó Laciéknak, akik előző este a húst előfőzték, hogy finom ebédet ehehünk a nagy mozgás jutalmául.

Az emeleten elfüggönyözött teremben négy szép kék asztal csábított, hogy ragadjunk ütőt, és pattogtassuk a kis fehér labdákat.

Ezt négy évestől fölfelé mindenki meg is tette, szerintem nagy örömmel, és élvezettel.

Rövid bemelegítés után átadtuk a helyet a versenyre feliratkozott csapatoknak, és egyéni versenyzőknek, akik aztán délután kettőig fáradhatatlanul koppantották a ping-pong ritmusát hol térfelet, hol partnert cserélgetve.

Akik csak a szurkolók szerepét töltötték be, kedvükre beszélgethettek, a gyerekek miatt sem kellett külön rohangálni, a zárt terület külön szobájában találtak maguknak sokféle játékot, a kék asztal itt sem hiányzott, csak épp az ő méretükre volt szabva.

Sokféle finom házi süti, és sok csoki gazdagította a büfé kínálatát, így volt mivel pótolni a rengeteg elégetett kalóriát.

A kettőig tervezett program kitartó érdeklődés és mozgáskedv okán jócskán elhúzódott, a beígért sétára már csak három körül került sor.

Addigra a kicsi gyermekkel érkezők elvitték csemetéiket egy kis alvásra, de akik maradtak, szakszerű oktatásban részesülhettek a Nordic Walking használatával, hasznosságával kapcsolatban. Ezt mi már sajnos csak lányunk elbeszéléséből ismerhettük meg, mivel nekünk is van még akkora gyerkőcünk aki aludna még délután.

A családjunk sportnapjának kiteljesedését külön köszönjük annak a buszvezetőnek, aki nem engedett felszállni a 4 és 9 éves gyerekeink bringájával a buszra (odafelé még szabadott buszoznunk velük...), így onnan gyalog tettük meg az utat hazáig (itt köszönöm meg Mónikának, hogy arra járva néhányunkat begyömöszölt a kocsijába, így a teljes utat csak hárman tettük meg gyalog hatunk közül)

Köszönjük mindenkinek, aki részt vett a szervezésben, lebonyolításban, hirdetésben, és jelenlétével hozzáadott közösségünk építéséhez, hiszen mint minden rendezvényünkön, itt is lehetőségünk volt új családokat megismerni, az ismeretségeket tovább mélyíteni, és a két hónapostól kezdve a felnőttig mindenféle korú gyermekeinkben gyönyörködve újra átélni, hogy a család micsoda kincs.

B. Éva

